

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Hr. Frank Aaen laster os for, at vi ikke vil stemme ja til dagsordenen, og siger, at vi dermed ikke går ind for en oplysningsbevilling til EU. Det passer ikke, det gør vi da. Det forhandles der konkret om i øjeblikket, som det siges, og vi forventer da helt klart, at der bliver afsat et væsentligt beløb på finansloven til at fortsætte de oplysningsaktiviteter, der har været de tidligere år.

Så det synes jeg er urimeligt, og jeg synes ikke, der er grund til overhovedet at vedtage en dagsorden om noget sådant. Det betragter vi som en selvfølge.

Men så spørger hr. Frank Aaen, hvad der i øvrigt er galt i den dagsorden, som Enhedslisten har fremlagt. Jeg vil da gerne give et eksempel mere.

Der står f.eks., at partierne inden udgangen af 1994 skal fremlægge deres forslag til Danmarks udspil. Det vil vi da ikke, vi vil da have debat, såvel offentlig debat som intern debat. Vi er da et åbent parti. Det ville betyde, at vi skulle sætte os ned nu uden at have haft den offentlige debat og fastlægge præcis, hvad vi som parti ville mene. Det gør vi ikke. Så der er flere grunde til at stemme imod denne dagsorden.

Og så vil jeg da gerne sige, at vi kan godt diskutere debatten, men det forekommer mig lidt kunstigt. Jeg synes, det er væsentligere at sende nogle signaler om, hvad vi synes der skal diskuteres. Og her synes vi f.eks., at hele udvidelsen med Central- og Østeuropa er et væsentligt emne at få diskuteret, og derfor kan jeg ikke acceptere, at det, vi fremsætter, ikke er en yderst relevant dagsorden.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning. Og så er der yderligere tre korte bemærkninger, og så nærmer vi os frokost.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det lykkedes hr. Frank Dahlgaard at få sat tingene aldeles på hovedet. Hr. Frank Dahlgaard havde vist opfattet Enhedslistens dagsordensforslag sådan, at man skulle afvente debatten. Det forholder sig omvendt.

Det forholder sig sådan, at Enhedslistens dagsorden foreslår, at partierne nu går ud og er med til at starte debatten ved at lægge deres politik frem. Og den dagsorden, som hr. Frank

Dahlgaard og hr. Ove Fich nu fremlægger, går ud på – som hr. Ove Fich nu, desværre, må jeg sige, lige har bekræftet – at dække over, at Socialdemokratiet i realiteten ikke agter at gå ind i debatten nu, i realiteten ikke agter at komme med det udspil, som jeg ellers troede at der var ved at være enighed om at partierne hver især skulle gå ud med for at få gang i debatten.

At debatten så kan medføre, at vi alle bliver klogere, det kan man jo håbe, og dermed også ændre på det, som vi oprindeligt har fremlagt. Det er da indlysende. Men vi skal jo have debatten i gang ved, at der kommer udspil fra alle partierne, og det er det, Socialdemokratiet nu løber fra, og det er det, dagsordensforslaget fra hr. Ove Fich åbenbart skal dække over.

Det er jo meget enkelt, og derfor vil man ikke gå ind i en konkret diskussion om de enkelte punkter i det dagsordensforslag, som Enhedslisten har fremsat. Det er jo sådan, situationen er.

Jeg vil godt yderligere foreslå – for at gøre det mere konkret, hvordan vi får den her debat i gang – at man kunne starte debatten ved, at Folketingets Europaudvalg startede med f.eks. i begyndelsen af januar at udgive en avis, hvor partierne sammen med dem, der er i EU-Parlamentet, altså f.eks. JuniBevægelsen og Folkebevægelsen mod Unionen, fremlagde deres startskud til debatten, ikke deres endelige konklusion, men deres startskud til debatten.

Hvis vi lavede en sådan avis, kunne vi være sikre på, at debatten kom i gang, være sikre på, at den fik en konkret form, være sikre på, at både modstandere og tilhængere af Unionen kom til orde, være sikre på, at den offentlige debat virkelig fik et skub fremad, og det er sådanne tanker, man ikke vil være med på, det er en sådan konkret debat, man ikke vil støtte, når man vedtager denne ikkedagsorden.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg skal gøre det meget kort. Det er til hr. Frank Aaen. Altså, jeg tror ikke, det nogen sinde vil lykkes for Enhedslisten at formulere en dagsorden, som Det Konservative Folkeparti vil stemme for.

Det kan godt ske, at man kan. Jeg vil gerne se det først. Men den konkrete dagsorden er jo i virkeligheden et forsøg på at give regeringen mundkurv på.

Det er ikke altid, vi er enige i det, regeringen siger – det er måske meget sjældent endda –